

Zaterdag

28 November.

BESTUREN EN ADMINISTRATIEN.

De DIRECTEUREN van de Afdeling des Nederlandschen BIJBELGENOOTSCHAPS, alhier gevestigd, maken bij deze bekend, dat op aanstaanden Donderdag, den 3 December, des avonds ten 6 ure, in de *Nieuwe Kerk*, door den Wel-Eerw. Heer *A. Slotemaker*, een kort verslag van den staat des Genootschaps medegedeeld, en tevens eene toepasselijke redevoering zal gehouden worden. Zij twijfelen niet, of allen, die in de zaak der Bijbelverspreiding belang stellen, zullen aan deze Godsdienstige samenkomst gaarne willen deelnemen.

Middelburg, 27 November 1840.

DE SUPERVILLE, President.
BORSIUS, Secretaris.

De COMMISSIE tot uitdeeling van SPIJS aan Minvermogensden, te *Middelburg*, zal op Maandag den 30 November aanstaande, des voormiddags om elf ure precies, in het gewoon Lokaal, vaceren tot aanbesteding van het voor dezen Winter benodigde VLEESCH; zullende op geene Bijzeten van Inschrijving worden acht gegeven, waarvan de Inschrijvers niet in persoon tegenwoordig zijn.

De Conditiën dezer Aanbesteding liggen, van heden af, ter bezigtiging in voorschreven Lokaal.

Middelburg, den 24 November 1840.

Namens de Commissie voornoemd d,
H. DU BUISSON BECIUS, Secretaris.

NIEUWSTIJDINGEN.

Frankrijk.

PARIJS den 23 november. In de zitting van de kamer der afgevaardigden van heden, is het adres van antwoord op de troonrede, zoodanig als dit door de daartoe benoemde commissie, na langdurige beraadslagingen, is opgesteld, voorgelezen. Sedert lang was de aandacht op dit stuk gespannen. De kamer was dan ook bij de voorlezing nagenoeg voltallig. Al de ministers waren tegenwoordig. De voorlezing van dit stuk is door de uitvalen der bewegingspartij van tijd tot tijd afgebroken, die een voorspel zijn van de zeer hevige beraadslagingen, welke dit stuk zeker zal opwekken. Er waren onder deze uitvalen enkele die een deel der Fransche volksvertegenwoordiging in een zeer treurig licht vertoonden.

Na de lezing van dit ontwerp is de vergadering zeer onstuimig uiteen gegaan, zonder stellige bepaling wanneer zij voortgezet zal worden.

Bij den aanvang der zitting is een wets-ontwerp gelezen, ter verkrijging van een suppletioir credit, ten behoeve der vreemde uitgewekenen.

De oppositie vleit zich, dat het adres de goedkeuring van de meerderheid der kamer niet zal verwerven, naardien het volgens haar oordeel al te vreedlevend gestemd is.

H. M. de koningin-weduwe van Spanje is, na vrijdag te Fontainebleau door den koning, de koningin, den hertog van Anjou en drie der prinsessen ontfangen te zijn, gisteren, in gezelschap dezer doorluchtige personen, in deze hoofdstad aangekomen, en heeft de voor haar in gereedheid gebrachte vertrekken in het palais-royal betrokken, alwaar zij door de hertogen van Orleans en van Montpensier, de ministers *Soult* en *Guizot*, den voormaligen Spaanschen gezant, graaf de *Miraflores*, den Napelschen ambassadeur en haren voormaligen minister, den heer de *Zea Bermudez*, werd opgewacht. H. M. heeft aan het middagmaal ten hove deelgenomen.

Velen meenen, dat het verblijf der vorstin te Parijs zeer kortstondig zal wezen, en dat zij zich te Pau, in het kasteel van *Hendrik IV*, vestigen zal.

Alvorens Marseille te verlaten, heeft koningin *Christina* een manifest aan de Spaansche natie uitgevaardigd, waarin zij deze, zonder eenig verwijt te doen, aan de door haar verrigte weldaden herinnert, en hare dochters in de liefde der bevolking aanbeveelt.

Van den ministerielen kant wordt verzekerd, dat eene zeer vreedlevende nota van lord *Palmerston* bij de regering is ingekomen.

De schepen, met het overbrengen der asch van *Napoleon* belast, hebben de haven van Bahia den 14 september verlaten, en kunnen, naar men berekent, tusschen den 5 en 10 oktober te St. Helena zijn aangekomen, zoo dat men hare terugkomst in Frankrijk, zonder onverwachte beletselen, op de helft van december mag stellen.

De bekende abt de *la Mennais* en de boekhandelaar *Pagnerre* zijn heden, door het hof van assises der Seine, beide bij verstek, veroordeeld, elk tot twee jaren gevangenis en vijfduizend francs boete, wegens het schrijven en verspreiden van het berucht optoerig geschrift, getiteld *het Land en de Regering*.

Men zegt, dat het uitstel der verdere regtspleging van *Darmès* aan verscheidene ontdekkingen toegeschreven moet worden, die hij gedaan heeft in de hoop van gratie te verwerven, en door welke een aantal zijner medeplichtigen bekend geworden is.

Nederlanden.

's GRAVENHAGE den 24 november. Heden in den vroegen morgen is *Z. M. Willem Frederik*, graaf van Nassau,

met deszelfs gevolg uit deze residentie naar Duitschland vertrokken.

De afdelingen van de Tweede Kamer hebben ook de voordragen nopens de middelen tot bestrijding der uitgaven onderzocht. De verhooging van de opcenten op vele belastingen heeft vrij wat bedenking gevonden. Men meende, dat de eerste levens-behoedigheden, als daar zijn: de steenkolen, de brandstoffen, het gemaal, enz., niet meer bezwaard moesten worden. Het denkbeeld is geopperd, dat de renteniers, zoowel als de grondbezitters en industrie, in de lasten ten algemeenen behoeve zouden behooren te dragen. De bezitters van zoogenaamde vermogens en portefeuilles waren, volgens vele leden, thans van billijk aandeel in het dragen der lasten ontheven. Hoe de renteniers bereikt zouden worden, weten deze leden echter niet aan te geven; zij meenen, dat van de zijde der Regering, als op het beste standpunt hiertoe geplaatst, eene voordragt ten dezen moest worden gedaan. Sommigen opperden de gedachte van het inhouden van renten bij het grootboek, of van een matig zegel op de coupons. Soortgelijke middelen zouden bij den algemeenen nood de schatkist gelijkmatig stijven.

Zelfs oordeelden eenige leden, dat de vreemde negotiatien, bij kantoren hier te lande gevestigd, gelijk die op Rusland, Oostenrijk, Napels, enz., en derzelver coupons, zeer wel daarin konden betrokken worden.

Men meende, dat de renteniers te zeer de noodzakelijkheid zouden gevoelen, om 's lands geldmiddelen weder op goeden voet te brengen, en het credit van den Staat te schragen, dan dat zij niet bereid zouden zijn tot eene betrekkelijk geringe opoffering.

Aan den anderen kant werden deze ontwerpen zeer bestreden. Men achtte het onstaatkundig en onvooroordeelig eigene fondsen te bezwaren, in een tijd, waarin wij nog tot leehingen onze toevlugt moeten nemen. Men was tevens zeer bevreemd voort eene aanmerkelijke daling der staats-schuldbreiken, die van maatregelen als de bedoelde het gevolg zou zijn; terwijl tevens ieder, wien zulks vrij stond, als van zelve zich van de te bezwaren fondsen zou ontdoen.

De voorstanders van eene renten-belasting meenden echter dat alles van de wijze en aard van de belasting afhing; dat het toch blijkbaar is dat de maatregel zou geschieden ter vestiging van datgene, waarbij de rentheffers het meeste belang hebben, orde in de openbare geldmiddelen en verzekering alzoo van het Staats-credit. — Gevoemde voorstanders konden zich niet verbergen, dat op corporatien enz., die zich van effecten niet geheel ontdoen konden, altijd de gevolgen van den maatregel eenigermate zouden drukken; doch voor den duur werden hunne inkomsten verzekerd. Men meende dat, metterdaad, onze effecten ten gevolge van de renten-belasting, als men er de goede gevolgen van overwoog, in prijs moesten rijzen.

Een der leden heeft eene nota tegen de renten-belasting, ingeleverd, en ten slotte gezegd: „dat men dezen maatregel, in eenen tijd, waarin men om zoo menigvuldige redenen de beurzen der kapitalisten benoodigd heeft, als een gegronde middenweg moest beschouwen, om dezelve eender te sluiten, dan dezelve, als vroeger, met belangstelling geopend te houden.”

Men heeft ook het denkbeeld van eene tijdelijke verhooging der heffing van het successie-regt buiten de regte lijn geopperd.

Tevens is, onder anderen, in bedenking gegeven, of ook niet een middel zou uit te vinden zijn, om, met eenig belangrijk gevolg, en zonder onbillijkheid of te groot bezwaar, eenige tijdelijke inhoudingen in te voeren op de traktementen, pensioenen, wachtgelden, enz., boven zeker te bepalen beoep, de bezoldiging der geestelijkheid daarvan alleen uit te sonderen, als zijnde deze reeds bijzonder spaarzaam beoep.

Gesteld echter, dat de voorgestelde opcenten op de belastingen geheel of ten deele aangenomen wierden, dan meende men, dat de werkzaamheden der ontvangers te min bij derzelve inning vermeerderd werden, dan dat die opcenten niet gaaf in 's Rijks kas zonden kunnen vloeijen.

Wat de geldelijke middelen der Oost-Indien aangaat, heeft men de mededeeling gevraagd van het tusschen de Regering en de handel-maatschappij gesloten contract nopens de jaarlijksche aflossing van 5 miljoen der schuld van genoemde maatschappij op de Oost-Indische bezittingen. Het verwonderde eenige leden, dat van het deel der producten van den jongsten pluk, dat nog overig moet zijn, nergens in de gedane mededeelingen melding is gemaakt. Men heeft bepaald gevraagd: welke producten in 1840 hier te lande of in Indie verkocht zijn; welke bruto en netto rendement deze hebben opgeleverd; en eindelijk, waartoe in 1840 dat rendement is aangewend.

's GRAVENHAGE den 25 november. Bij het onderzoek van de 11 ontwerpen van wet betrekkelijk de Staatsbegroting van uitgaven voor den jare 1841, in de afdelingen der Staten-Generaal, is in het algemeen het verlangen uitgedrukt naar meerdere inlichtingen, en groot leedwezen aan den dag gelegd, dat de tegenwoordige begrooting denzelfden geest ademde als het oude budget, en men alzoo wederom teleurgesteld was in de verwachting van meerdere bezuiniging en vereenvoudiging tot stand gebracht te zien.

Men heeft opgemerkt, dat de gewone uitgaven niet door de gewone middelen worden bestreden, en dat er dus tot behoud van 's lands krediet andere maatregelen noodig zijn.

Schijnbaar zouden de inkomsten over 1841 de uitgaven met *f 29,415:94* overtreffen; dan inderdaad overtreffen de gewone uitgaven de gewone inkomsten reeds over 1841, en zal dit over 1842 nog meer het geval zijn. Vooreerst komt op de begrooting niets voor tot aflossing van de $4\frac{1}{2}$ pcts. en den inkoop van de $3\frac{1}{2}$ pcts. amortisatie-syndikaat; die aflossing en die inkoop is inmiddels volgens de wet *verplichtende*. 2. Zijn onder de uitgaven niet begrepen de vijf tonnen gouds voor onvoorziene uitgaven. 3. Worden onder de middelen gerangschikt een overschot der middelen over 1838 en vroeger, ad *f 398,703:72* en gelijk overschot over 1839 en 1840, ad *f 850,000*; te zamen *f 1,248,703:72*; dan dit overschot kan toch wel niet geacht worden eene gewone inkomst te zijn. 4. Vindt men onder de middelen eene som van *f 1,400,000*, wegens overschot van het door België ten deele gerestitueerde aandeel in de rentebetaling over 1839. Ook dit kan inderdaad geen gewoon middel zijn, om gewone uitgaven te dekken. Men rekende hierbij uit, dat er werkelijk en inderdaad eene schuldvermeerdering van *f 2,600,000* zal plaats hebben, om in de gewone uitgaven over 1841 te voorzien, en zulks niettegenstaande nog omstreeks *f 1,000,000* (voor aflossing en inkoop van schuldbekentnissen amortisatie-syndikaat en voor onvoorziene uitgaven) ongedekt blijft. Hoe verderfelijker het ook moge zijn, steeds in het finantiele op eene betere toekomst te rekenen, zoude deze ongunstige verhouding tusschen uitgaven en ontvangsten over 1841 minder zorgelijk zijn, indien een volgend dienstjaar gegrond uitzigt op vermindering gaf: dan, bij de aanneming van de aangeboden wets-ontwerpen, zouden de uitgaven weder vermeerderen: a. met de rente van de twaalf miljoen vijf pcts. werkelijke schuld, ad *f 600,000*; b. met de meerdere rente wegens de verwisseling van de 4 pcts. schatkistbiljetten, ad *f 108,000*; c. met de rente van vlottende schuld, plus minus *f 242,000*, en alzoo met *f 950,000*.

Hierbij verdient niet uit het oog verloren te worden, dat de raming van de inkomsten zoo hoog mogelijk is opgedreven, in vergelijking ook met de werkelijke uitgaven; dat men ten onregte heeft berekend, dat de opbrengst van de middelen even zoo veel per centen zal vermeerderen, als er meerdere opcenten zullen worden geheven; terwijl toch de ondervinding leert, dat bij verhooging van opcenten de stuikerij en ontduiking toeneemt, en het principaal der belasting vermindert; dat wel is waar door *Z. M. Koning Willem Frederik* over het volgend jaar eene bijdrage is toegezegd van *f 190,000* voor de domeinen van Prins *Frederik*, doch dat die bijdrage voor het minst is onzeker; dat eindelijk de toelage uit de geldmiddelen van de Overzeesche bezittingen als precair moeten worden aangemerkt, vooral omdat die zelfde geldmiddelen reeds met eene aanzienlijke rentebetaling en eene jaarlijksche aflossing van niet minder dan 5 miljoen aan de handelmaatschappij zijn bezwaard. Men meent dan ook met ernst te moeten aandringen op het beramen van maatregelen tot herstel van het zoo noodig evenwigt tusschen de uitgaven en inkomsten van het Rijk. Men betwist niet, dat eene verhooging van sommige belastingen hietoe dienstbaar kan gemaakt worden; dan men meent, dat dit het eenig middel niet kan, niet mag zijn; dat bovenal vereenvoudiging en bezuiniging gevorderd worden; geene bezuiniging op bezoldiging van mindere ambtenaren, die thans reeds nauwelijks een bestaan vinden, maar vereenvoudiging in het geheele Staatsbestuur, vermindering van het getal ambtenaren, inkrimping van bovenmatig hooge traktementen, pensioenen en wachtgelden, en zulks zonder aanzien van persoon. Het is meer dan tijd, zeide men, dat medelijden met hen, die onder de zwaarte der belastingen gebukt gaan, de Regering aanspore thans eenen anderen weg te bewandelen.

Men heeft weder, ten aanzien van alle hoofdstukken en onderdeelen der begrooting, veelvuldige inlichtingen gevraagd, en mogelijke bezuinigingen aangewezen, waarbij men steeds van het denkbeeld is uitgegaan, dat het allezins mogelijk was, de Staatshuishouding in te krimpen en te vereenvoudigen, en het geheele Staatsbeheer op eene mindere schaal te brengen.

Men heeft aangemerkt, dat het weder het plan schijnt te zijn, de administratie van het hertogdom Limburg als provincie, op denzelfden omslagtigen en kostbaren voet in te richten, waaronder al de provincien, en het geheele overige Rijk gebukt gaan, en waarin het zoo moeilijk is, eenmaal bestaande, eenige belangrijke veranderingen te maken. Hier, waar de Regering nog de vrije hand heeft, is het te wenschen dat deze bedenking tot de noodige voorzigtigheid zal aansporen.

Men heeft wederom aangedrongen op het voorstellen eener wet nopens de pensioenen; op de aanbidding der reeds afgewerkte wet op de paarden-posterij; op het voordragen eener wet op het stuk van den waarborg van gouden en zilveren werken; op de herziening der wetgeving op de jagt en vischerij; op het indienen der toegezegde wet op de algemeene rekenkamer; op eene spoedige herziening der militie-wet, enz. Binnen kort verwacht men de antwoorden der Regering, op de tegen deze ontwerpen gemaakte bedenkingen.

NIJMEGEN den 24 november. Wij hebben de treurige mare te vermelden van het overlijden van *Z. Exc.* den heer *Cornelis Rudolphus Theodorus baron Kraijenhoff*, luitenant-generaal, grootkruis van de militaire Willems-orde, ridder van het legioen van eer, titulair gouverneur van Amsterdam. *Z. Exc.* overleed in den afgelopen nacht, ten gevolge van eene spoedig toenemende borstziekte en bijkomend

